



**ՆԱՅԱՍՏԱՆԻ ՆԱՆՐԱԳԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ԹԻՎ 2 ԴԱՏԱԿԱՆ ԿԱԶՄԻ
Ո Ր Ո Շ Ո Ւ Մ Ը**

ԱՆՆԱՏԱԿԱՆ ԴԻՄՈՒՄԻ ԸՆԴՈՒՆԵԼԻՈՒԹՅԱՆ ՆԱՐՅԻ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ

Քաղ. Երևան

3 հոկտեմբերի 2011թ.

Նայասրանի Նանրապետության սահմանադրական դատարանի
թիվ 2 դարական կազմը՝

Նախագահությամբ՝ Մ. Թովուզյանի
Անդամակցությամբ՝ Կ. Բալայանի
Ֆ. Թոխյանի

Ուսումնասիրելով քաղաքացիներ Սոնա Այվազյանի և Վահե Գրիգորյանի անհարական
դիմումով գործը քննության ընդունելու մասին հարցը,

ՊԱՐԶԵՑ.

Նամաձայն ՆՆ Սահմանադրության 101-րդ հոդվածի 1-ին մասի 6-րդ կետի՝
քաղաքացիներ Սոնա Այվազյանը և Վահե Գրիգորյանը 2011թ. սեպտեմբերի 19-ին դիմել են
ՆՆ սահմանադրական դատարան՝ խնդրելով քննության առնել և որոշել ՆՆ վարչական
դատավարության օրենսգրքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասի և 79-րդ հոդվածի 1-ին մասի 4-րդ
կետի համապարասխանությունը ՆՆ Սահմանադրությանը:

Դիմողները հիմնականում պնդում են, որ սույն վարչական գործով կայացված
դարական ակտերով սահմանափակվել է իրենց՝ արդարադատության մարզելիության
սահմանադրական իրավունքը:

Սույն անհապական դիմումով գործի քննությունն ամբողջությամբ ենթակա է մերժման, քանի որ առկա են դիմումի նախնական ուսումնասիրության արդյունքներով հիմնավորված եւ օրենքով սահմանված ներքոհիշյալ հիմքերը:

1. Նախ՝ անհրաժեշտ է արձանագրել, որ համաձայն «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՆՏ օրենքի 32-րդ հոդվածի 3-րդ կետի՝ դիմումում առաջադրված հարցի վերաբերյալ սահմանադրական դատարանի որոշման առկայությունը գործի քննության մերժման օրինական հիմք է:

Տվյալ դեպքում, ՆՏ վարչական դատավարության օրենսգրքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասի առնչությամբ ընդունված է ՆՏ սահմանադրական դատարանի 2010թ. սեպտեմբերի 7-ի թիվ ՄԴՈ-906 որոշումը: Նիշյալ որոշմամբ, ՆՏ սահմանադրական դատարանը վիճարկվող դրույթը ճանաչել է ՆՏ Սահմանադրությանը համապատասխանող՝ որոշման մեջ արտահայտված իրավական դիրքորոշումների շրջանակներում: Մասնավորապես, ՆՏ սահմանադրական դատարանը գրել է, որ ՆՏ օրենսդրությունը հիմնված է այն փրամաբանության վրա, որ խախտված իրավունքների պաշտպանության արդյունավետությունը, ի թիվս այլնի, ներառում է անմիջականորեն դատարան դիմելու իրավունքն այն անձանց կողմից, **որոնց իրավունքները խախտվել են:**

2. ՆՏ վարչական դատավարության օրենսգրքի 79-րդ հոդվածի 1-ին մասի 4-րդ կետի սահմանադրականությունը դիմողները վիճարկել են նույն օրենսգրքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասի հետ համակարգային փոխկապակցվածության մեջ: Տեղին է նկատել, որ առանց օրենսգրքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասի՝ 79-րդ հոդվածի 1-ին մասի 4-րդ կետը, ըստ էության, սահմանադրաիրավական վեճ չի առաջացնում:

Բացի դրանից, դիմողներն առանձնակի, բավարար իրավաբանական փաստարկներով պարզաճ կերպով չեն հիմնավորել օրենսգրքի 79-րդ հոդվածի 1-ին մասի 4-րդ կետի՝ ՆՏ Սահմանադրությանը հակասելու հանգամանքը, ինչը դիմումն ակնհայտ անհիմն համարելու հիմք է /«Սահմանադրական դատարանի մասին» ՆՏ օրենքի 69-րդ հոդվածի 4-րդ եւ 7-րդ մասեր/: Ավելին, դիմողները վիճարկելով մարմանշված իրավադրույթների սահմանադրականությունը՝ ըստ էության, բարձրացնում են դրանց կիրառման իրավաչափության հարցը:

Փաստորեն, դիմողները փորձել են դատական ակտերի իրավական հետեւանքները վերագրել խնդրո առարկա իրավանորմերի սահմանադրականության խնդրին /ՆՏ սահմանադրական դատարանի 2009թ. մարտի 17-ի ՄԴԱՈ-21 աշխարակարգային որոշման 8-րդ եւ 9-րդ կետեր/:

Ելնելով վերոգրյալից եւ ղեկավարվելով «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՆՏ օրենքի 32-րդ հոդվածի 1-ին եւ 3-րդ կետերով, 69-րդ հոդվածի 7-րդ մասով, ՆՏ սահմա-

նադրական դափարանի կանոնակարգի 26-րդ հոդվածով՝ ՆՏ սահմանադրական դափարանի թիվ 2 դափարական կազմը

Ո Ր Ո Շ Ե Ց .

Քաղաքացիներ Սոնա Այվազյանի եւ Վահե Գրիգորյանի անհափական դիմումով գործի քննությունը մերժել:

Նախագահող

Անդամներ



3 հոկտեմբերի 2011 թվականի
ՍԴԴԿՈ/2-11